

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010041
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3620010041.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti obžalovaným 1) D. T., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom P. F. R. č. XXX, trestne stíhanému pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona; 2) E. C., nar. XX.X.XXXX v Q., trvale bytom Q. XX, trestne stíhanému pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 23. novembra 2022 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/17/2020 zo dňa 30. decembra 2020 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j ú sa výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste a uloženom zákaze vo vzťahu k obžalovanému E. C..

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný E. C., nar. XX.XX.XXXX v Q.,

o d s u d z u j e

podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 36 (tridsaťšest') mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora smerujúce, čo do výroku o treste, vo vzťahu k obžalovanému D. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 30. decembra 2020, sp. zn. 1T/17/2020 bol obžalovaný D. T. uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a obžalovaný E. C. bol uznaný vinným zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že dňa 26.01.2019 v čase okolo 08:00 hod. v P. F. R., v izbe rodinného domu popisného čísla XXX obžalovaný D. T. pod vplyvom alkoholu zneužil bezbrannosť poškodenej P. P., ktorá tam v stave po požití alkoholu spala vyzlečená bez nohavičiek na gauči, obžalovaný D. T. sa vyzliekol, odkryl deku z poškodenej, kľakol si vedľa nej z boku a odzadu vsunul svoj pohlavný úd do jej vagíny a vykonal s poškodenou P. P., ktorá v tom čase spala, bez jej prejaveneho súhlasu dokonanú súlož,

príčom asi po dvoch minútach obžalovaný D. T. sám prestal vykonávať súlož a nedošlo k ejakulácii obžalovaného, potom aj obžalovaný E. C., ktorý ležal vedľa poškodenej na gauči pod vplyvom alkoholu zneužil bezbrannosť poškodenej P. P., ktorá naďalej spala v stave po požití alkoholu vyzlečená bez nohavičiek na gauči, obžalovaný E. C. sa prisunul do jej tesnej blízkosti a odzadu vsunul prsty pravej ruky do vagíny poškodenej P. P. a prstami pohyboval vo vagíne poškodenej približne dve minúty a potom sám prestal a prsty z vagíny poškodenej vytiahol, pričom poškodená P. P. v tom čase spala, pričom uvedeným konaním obžalovaných nebolo poškodenej spôsobené žiadne zranenie.

Za to boli odsúdení:

- obžalovaný D. T. podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona bol obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 36 mesiacov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona bol obžalovanému ukložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

- obžalovaný E. C. podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému bol výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 36 mesiacov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona bol obžalovanému uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote písomne odvolanie prokurátor, smerujúce proti uloženým trestom v neprospech oboch obžalovaných. Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Výroky o trestoch napadnutého rozhodnutia považujem za nesprávne a tresty uložené D. T. a E. C. za neprimerané, nakoľko mám za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestov a určovaní ich výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Prvostupňový súd totiž pri ukladaní trestov D. T. a E. C. dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania predmetného trestného činu, jeho následok a zavinenie obžalovaných, keďže dostatočne nezohľadnil, že obžalovaní predmetný skutok spáchali pod vplyvom alkoholu na bezbrannej žene. Rovnako súd dostatočne neprihliadol ani na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy.

Z hľadiska naplnenia prvku individuálnej prevencie prvostupňový súd vôbec nezohľadnil doterajší život obžalovaného D. T., ktorý, hoci sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, nie je prvotrestaným páchatelom, pričom v roku 2017 bol odsúdený za majetkovú trestnú činnosť, za ktorú mu bol uložený podmiennečný trest odňatia slobody. U obžalovaného D. T. však ani podmiennečný trest odňatia slobody absolútne nesplnil prevýchovný účel a obžalovaný D. T. sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Navyše po predmetnom skutku, ktorého sa obžalovaný dopustil pod vplyvom alkoholu bol obžalovaný v roku 2020 odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, za čo mu bol uložený peňažný trest a trest zákazu činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný D. T. páchal ďalšiu trestnú činnosť pod vplyvom alkoholu.

Z uvedených dôvodov mám za to, že neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona a uložený trest nezodpovedá ani všetkým hľadiskám rozhodným pre ukládanie trestov, keďže so zreteľom na zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy je výmera uloženého trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby príliš mierna. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného D. T. tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale práve naopak.

Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Vôbec nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov, ale práve naopak. Takýto trest absolútne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V súlade so zásadami individuálnej a generálnej prevencie a v súlade s účelom trestu, bolo preto potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona a nie ukladať mu s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Z hľadiska naplnenia prvku individuálnej prevencie prvostupňový súd vôbec nezohľadnil doterajší život obžalovaného E. C., ktorý nie je prvotrestaným páchatelom, keďže v roku 2018 bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. U obžalovaného E. C. však ani uložený trest odňatia slobody absolútne nespĺnil prevýchovný účel a obžalovaný E. C. sa dopustil ďalšej trestnej činnosti.

Z uvedených dôvodov a tiež vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa zároveň neuložil obžalovanému E. C. ochranné liečenie v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, nebolo možné u obžalovaného E. C. aplikovať mimoriadne zníženie trestu podľa tohto ustanovenia, pretože neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Uložený trest obžalovanému E. C. nezodpovedá ani všetkým hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestov, keďže so zreteľom na zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy je výmera uloženého trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby príliš mierna. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovaného E. C. tak, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale práve naopak.

Uložený trest sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavuje ako prvok generálnej prevencie. Vôbec nie je spôsobilý pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradil od páchania trestných činov, ale práve naopak. Takýto trest absolútne nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V súlade so zásadami individuálnej a generálnej prevencie a v súlade s účelom trestu bolo preto potrebné na obžalovaného E. C. pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody v rámci trestnej sadzby podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona a nie ukladať mu s použitím § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom.

Takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s požiadavkou spravodlivého potrestania páchatel'ov trestných činov a povinnosťou pôsobiť na upevňovanie zákonnosti, t.j. na dôsledné zachovávanie zákona, aby bola vo vedomí verejnosti upevňovaná viera v spravodlivosť postupu a rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní a súdov.

Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnuté výroky o trestoch rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/17/2020-355 zo dňa 30.12.2020, a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému D. T. trest odňatia slobody podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona v prvej polovici upravenej trestnej sadzby nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného D. T. zaradí na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a obžalovanému E. C. uloží trest odňatia slobody podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona v prvej polovici trestnej sadzby nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného E. C. zaradí na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný D. T. prostredníctvom obhajcu a uviedol nasledovné:

„V závere podpísaný obžalovaný D. T. som mal v trestnej veci vedenej Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 1T/17/2020, obžalovaného D. T. a obžalovaného E. C., doručené odôvodnenie odvolania podaného prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 02.02.2021 proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/17/2020-355 zo dňa 30.12.2020, ktoré podal v neprospech mojej osoby ako obžalovaného.

Prokurátor v podanom odôvodnení odvolania považuje výroky o trestoch napadnutého rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/17/2020-355 zo dňa 30.12.2020 za nesprávne a súdom prvej inštancie uložené tresty za neprimerané, nakoľko má za to, že prvostupňový súd pri ukladaní trestov a určovaní ich výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Prokurátor poukazuje na to, že z hľadiska naplnenia prvku individuálnej prevencie prvostupňový súd vôbec nezohľadnil doterajší život obžalovaného D. T..

Prokurátor v odôvodnení podaného odvolania poukazuje na to, že hoci sa na moju osobu hľadí akoby som nebol odsúdený, snaží sa poukazovať na moju minulosť.

K týmto vyjadreniam prokurátora by som poznamenal, že v takom prípade je na mieste výlučne jeho poukaz na to, že sa hľadí na moju osobu akoby som nebol odsúdený a nepovažujem za vhodné podsúvať akýmkoľvek spôsobom odvolaciemu súdu čisto len názory prokurátora bez právneho základu a vedomosti prokurátora o mojom súčasnom vedení života.

Pokiaľ sa hľadí na moju osobu akoby som nebol odsúdený, som toho názoru, že je takéto vyhodnotenie a posudzovanie mojej osoby súdom prvej inštancie v tomto kontexte správne, veď v konečnom dôsledku aj samotný prokurátor sa takto na adresu mojej osoby vyjadril.

Celá vzniknutá situácia ma nesmierne mrzí, moje konanie som úprimne oľutoval a toto aj úprimne ľutujem.

Už samotný fakt, že som bol trestne stíhaný je mojou osobou vnímaný ako trest, už samotným konaním vedeným voči mojej osobe som toto vnímal ako trest, aj s ohľadom na to, že konanie trvá vyše jedného roka, pričom za toto obdobie sa podstatne zmenili aj pomery na strane mojej osoby, spôsob vedenia môjho života a stanovenie priorít.

Je mi zrejmé, že moje ďalšie vyjadrenia k spôsobu vedenia môjho života nemá možnosť vedieť ani dozorujúci prokurátor, preto som si ich touto cestou dovolil aspoň naznačiť odvolaciemu súdu.

Dovolím si touto cestou dať do pozornosti aj odvolaciemu súdu, že doposiaľ som pracoval, hľadal si prácu v zahraničí, pričom súčasná situácia ma donútila k tomu, aby som sa zamestnal na Slovensku.

V roku 2020 som si našiel právu v spoločnosti W. P., a to predovšetkým preto, aby som mohol osobne pomáhať mojej starej matke, s ktorou bývam sám v spoločnej domácnosti.

Dávam do pozornosti súdu, že na adrese môjho trvalého bydliska bývam spoločne s mojou starou matkou, v staršom rodinnom dome, kde bývame iba ja a moja stará matka. Pokiaľ sa dalo pomáhať som mojej starej matke výlučne finančne, avšak v súčasnej dobe som nútený pomáhať jej už aj osobne.

Toto ma viedlo až k tomu, aby som si našiel vhodné zamestnanie, resp. akékoľvek zamestnanie v blízkosti miesta môjho bydliska, čo sa mi aj podarilo a od blízkeho sa konca minulého roka 2020 pracujem v spomínanej spoločnosti.

S odstupom času som si veci uvedomil a môj život sa zmenil tak, že vynechávam rôznych mojich známych a snažím sa orientovať výlučne na moju prácu a na pomoc mojej starej matke.

V tejto súvislosti som prestal požívať alkoholické nápoje, a to aj s ohľadom na to, že som si uvedomil akým je alkohol zlým pánom, čo u mňa viedlo k prehreškom, ale v súčasnej dobe aj vzhľadom k zmene môjho života, práci a domácim prácam som sa zmenil.

Mám za to a toto bolo zrejmé aj prvostupňovému súdu, že iným rozhodnutím súdu by toto prípadné iné rozhodnutie už nenapĺňalo ani tak samotný účel trestu, nakoľko, ako som už vyššie uviedol, pre mňa bol trestom už samotné konanie, trestné stíhanie vedené proti mojej osobe a samotné súdne pojednávanie, ale práve naopak negatívne by mohlo ovplyvniť aj iné osoby, ako je napríklad moja stará matka, s ktorou spolu žijeme v jednej domácnosti.

Verím, že tieto moje vyjadrenia odvolací súd prehodnotí a mám za to, že už aj z obsahu tohto textu je odvolaciemu súdu zrejmé, ako ma celá vec mrzí a ako by prípadné iné rozhodnutie mohlo mať dopady, a to nie len na moju osobu.

Som tohto názoru, že účel trestu bol v danom prípade suplovaný už samotný trestným konaním vedeným voči mojej osobe a tým, že som v tomto konaní v postavení obžalovaného.

Viem, že veci už nedokážem zvrátiť, avšak chcem odvolaciemu súdu aspoň dať do pozornosti, aj keď možno nepriamo, že už súčasný trest a vedenie trestného konania voči mojej osobe malo na moju osobu mimoriadny prevýchovný účel o čom svedčí aj zmena vo vedení môjho života a stanovení priorit.

V tomto, v doposiaľ uvedenom by som chcel len poukázať na to, že som toho názoru, že už súd prvej inštancie konal, ako to ja vnímam, práve v intenciách ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona a práve naopak tieto okolnosti súd prvej inštancie plne zohľadnil, teda nie ako tvrdí prokurátor v odôvodnení jeho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Viem, že sa budem opakovať, ale chcem a prosím, aby aj odvolací súd vzal na vedomie, že celá situácia ma neskutočne mrzí, ak som mojím konaním niečo spôsobil toto nesmierne ľutujem, avšak už samotné trestné konanie vedené proti mojej osobe vnímam ako trest pre moju osobu o čom svedčí aj moja náprava a zmena vo vedení súčasného života.

Verím, že odvolací súd pochopí dôvody, pre ktoré som toto vyjadrenie podal."

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný E. C. prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Vyjadrenie Obžalovaného 2 k Odôvodneniu Odvolania podaného v neprospech Obžalovaného 2 zo strany prokurátora

Právo na spravodlivý proces: Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd Právo na spravodlivý proces zaručuje čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V tomto ustanovení sa, okrem iného, uvádza, že „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu."

Súčasťou práva na spravodlivý proces je zároveň právo na spravodlivé rozhodnutie. Samotný pojem „spravodlivé rozhodnutie" nie je v zákone definovaný. Rešpektovaním jednotlivých ustanovení trestného práva dôjdeme k záveru, že by malo ísť o rozhodnutie najmä (a) zákonné, (b) objektívne, (c) vecne správne, (d) vydané v primeranom čase a (e) oprávneným orgánom. Za spravodlivé rozhodnutie možno považovať len také rozhodnutie, ktoré je vo vzťahu k (i) ukladanému trestu a (ii) osobe páchatel'a primerané. De lege lata v Slovenskej republike by spravodlivé rozhodnutie Súdu malo korešpondovať so základnými zásadami, stanovenými zákonodarcom v Slovenskej republike pre ukládanie sankcií a teda aj trestov (§ 34 a nasl. TP).

Základné zásady ukládania sankcií - trestov a druh testu a výmery trestu neprávoplatne uložený Obžalovanému 2: Obžalovaný 2 je toho názoru, že (i) druh testu a (ii) jeho výmera, ktorý bol Obžalovanému 2 neprávoplatne uložený Súdom plní funkciu ochrany spoločnosti pred Obžalovaným 2 (ako páchatel'om TČ), voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším osobám - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Druh trestu ako ja jeho výmera, ktorý bol Súdom neprávoplatne uložený Obžalovanému 2 je podľa Obžalovaného 2 sankcia správne smerovaná výlučne voči Obžalovanému 2 (ako páchatel'ovi trestného činu, ktorý sa mu zo strany OČTK kladie za vinu), a správne postihuje výlučne Obžalovaného 2, a to tak, aby sa zabezpečil čo najmenší vplyv na rodinu Obžalovaného 2 a Obžalovaného 2 blízke osoby (§ 34 od. 3 TZ) - po smrti oboch rodičov predovšetkým brat Obžalovaného 2.

Individualizácia trestu správne „šitá na mieru“ Obžalovanému 2 zo strany Súdu: Podľa Obžalovaného 2 Súd pri druhu trestu a jeho výmery Súd správne prihliadol najmä na (a) spôsob spáchania činu a (b) jeho následok, (c) zavinenie, (d) pohnútku, (e) priťažujúce okolnosti, (f) poľahčujúce okolnosti a (g) na osobu páchatel'a (Obžalovaného 2), (h) jeho pomery (Obžalovaný 2 je osobou, ktorá má právoplatným výrokom rozsudku Súdu, obmedzenú spôsobilosť na právne úkony a má ustanoveného opatrovníka) a (i) možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery Obvinenému 2 správne prihliadol aj na to, že páchatel' (Obžalovaný 2) trestného činu (NE) získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný (§ 34 ods. 4 TZ). Podľa Obžalovaného 2 Súd vyššie uvedené zákonné kritéria správne aplikoval aj na Obžalovaného 2 t.j. na druh trestu ktorý Súd Obžalovanému 2 neprávoplatne uložil ako aj výmeru tohto trestu. Zároveň Súd v rámci zákonných kritérií pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery správne individuálne pristúpil k osobe Obžalovaného 2.

Výrok o treste neprávoplatne uložený Obžalovanému 2 zo strany Súdu považuje Obžalovaný 2 za správny a primeraný. Súd pri ukladaní trestu a určení jeho výmery Obžalovanému 2 v predmetnej trestnej veci dostatočne (v zákonom rozsahu) zohľadnil všetky konkrétne okolnosti zákonodarcom právne reglementované v ust. § 34 ods. 4 TZ.

Obžalovaný 2 súhlasí s postupom Súdu pri ukladaní druhu trestu ako aj jeho výmery Obžalovanému 2.

Pôsobenie na Obžalovaného 2 (ako na osobu, (i) ktorá má výrokom rozhodnutia Súdu (Uznesenie č.k. 2Ps/1/2016-102 zo dňa 21.06.2017) právoplatne obmedzenú spôsobilosť na právne úkony a má ustanoveného opatrovníka H. P., (ii) ktorá je inteligentne práve na takej úrovni ako je uvedené v znaleckom posudku („duševná zaostalosť ľahkého stupňa“. „V čase spáchania skutku bol Obžalovaný 2 v stave alkoholovej opojenosti, komplikovanej kombináciou s duševnou zaostalosťou v pásme debility, ktorá mala forenzne významný vplyv na jeho ovládacie schopnosti, ktoré boli v čase skutku forenzne významne znížené“), ktorý je založený aj v Súdom spise) zo strany Súdu v jeho rozsudku uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody Obžalovanému 2 podľa § 200 ods. 1 TZ bez súčasnej aplikácie ust. § 39 ods. 2 TZ, by bolo vzhľadom na osobu Obžalovaného 2 jednoznačne nepriemerne prísne.

V súlade so zásadou prísnej individualizácie trestu platí, že záujem všeobecnej prevencie pri trestaní páchatel'ov nemôže prevyšovať nad záujem individualizácie trestu a skutočnými nevyhnutnými potrebami individuálnej prevýchovy. Podľa Obžalovaného 2 je individualizácia trestu dôležitejšia ako všeobecná prevencia.

Podľa Obžalovaného 2 Súd výrok o treste ktorý bol Obžalovanému 2 Rozsudkom neprávoplatne uložený (vrátane aplikácie § 39 ods. 2 písm. c/ TP) je zo strany Súdu riadne odôvodnený konkrétnymi okolnosťami prípadu alebo pomermi Obžalovaného 2, ktoré sú nepochybne iné, než bežne sa vyskytujúce, a zároveň ich charakterom doviedli Súd k presvedčeniu o neprimeranosti trestu.

Podľa § 36 písm. 1) TZ sa Obžalovaný 2 ku skutku ktorý sa mu kladie za vinu (k spáchaniu predmetného TČ) priznal a tento TČ úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) TZ Obžalovaný 2 napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Obžalovaný 2 nebol v minulosti postihnutý za žiaden priestupok.

Dňa 30.12.2020 na HP Obžalovaný 2 po jeho zákonom poučení zo strany Súdu v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ TP urobil vyhlásenie (ďalej len „Vyhlásenie“), že je zo skutku uvedeného v obžalobe vinný a Obžalovaný 2 jeho konanie ľutuje. Následne Obžalovaný 2 súhlasne (áno) odpovedal na otázky položené Súdom v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ ah TP. Súd o. i. aj so súhlasom prokurátora predmetné Vyhlásenie Obžalovaného 2 toto prijal. Práve s ohľadom na Vyhlásenie Obžalovaného 2 mal potom (a) primárne prokurátor OP PE ale aj (b) terciárne Súd čo sa týka skutku Obžalovaného 2 značne zľahčené jeho dokazovanie (dokazovanie v rozsahu v akom sa Obžalovaný 2 ku skutku priznal Súd nevykonával). Dokazovanie vo vzťahu k Obžalovanému 2 bolo vykonané iba v súvislosti s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

V tejto súvislosti Obžalovaný 2 rovnako tak poukazuje na Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj/55/2016 a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trenčíne, sa na vyhlásenie Obžalovaného o tom, že je vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu vždy prihladne pri rozhodovaní o treste, pričom prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. (A) Na takéto vyhlásenie sa prihladne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ TZ (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti), alebo (B) je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 TZ per analogiam, teda rovnako, ako by mohol postupovať i prokurátor konaní o dohode o vine a treste. (C) Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 TZ.

Podľa Obžalovaného 2 Súd postupoval správne, keď pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery zároveň prihliadol (a aplikoval ust. § 39 ods. 2 písm. c/ TZ), t.j. že Obžalovaný 2 predmetný TČ spáchal v stave zmenšenej pričetnosti, a Súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a - Obžalovaného 2 by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie.

Čo sa týka neuloženia ochranného liečenia Obžalovanému 2 výrokom Rozsudku, Obžalovaný uvádza, že v zmysle dikcie ust. § 7 4 ods. 2 TZ, bolo Obžalovanému 2 ochranné liečenie uložené v konaní vedenom na Súde od sp. zn. 1T/104/2017 a ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel. Preto Súd správne Obžalovanému 2 duplicitne neukladal ochranné liečenie v rovnakej forme.

Neprimeraná dĺžka trestu odňatia slobody fatálnym spôsobom zasahuje do života nie len Obžalovaného 2 ale aj jeho rodiny. Dlhý čas strávený vo výkone trestu nutne musí poznačiť ich vzájomné rodinné vzťahy. Niekoľkoročný výkon trestu odňatia slobody vždy bude mať vplyv na rodinu Obžalovaného 2. V zmysle zásady pre ukládanie trestov, vyjadrenou v § 34 ods. 3 TZ trest má postihovať iba Obžalovaného 2, a to tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd sa v súlade s platnou právnou úpravou a konštantou judikatúrou predmetný postup pri ukladaní trestu v prípade Obžalovaného pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby rozhodol v trestnej veci Obžalovaného v rámci jeho súdnej právomoci a kompetencie aplikovať.

Návrh Klienta/Obžalovaného 2

Na základe vyššie uvedených skutočností Klient/Obžalovaný 2 považuje Odvolaním prokurátora v neprospech Obžalovaného 2 napadnutý výrok Rozsudku Súdu (Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/17/2020-355 zo dňa 30.12.2020) o (i) o uloženom treste Obžalovanému 2 v napadnutom výroku Rozsudku spolu s Odôvodnením Rozsudku (ako ak konanie ktoré tomu predchádzalo) predovšetkým za správny a zákonný, a navrhuje, aby bolo Odvolacím súdom vydané nasledovné rozhodnutie - Uznesenie:

Podľa § 319 TP sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske sa zamietá, pretože nie je dôvodné.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na neverejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že podané odvolanie prokurátora je sčasti dôvodné vo vzťahu k obžalovanému C. a nie je dôvodné vo vzťahu k obžalovanému T..

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor namietal neprimeranú miernosť trestov obom obžalovaným v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. pre neuloženie nepodmienečných trestov odňatia slobody obžalovaným bez použitia § 39 Tr. zák. Prokurátor namietal, že sa okresný súd nedostatočne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré svedčia v neprospech obžalovaných. U obžalovaného C. namietal aj zákonnosť aplikácie § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. pre neuloženie ochranného liečenia ako zákonnej podmienky pre aplikáciu uvedeného ustanovenia. Podľa názoru odvolacieho súdu touto námietkou prokurátor uplatnil dôvod na zrušenie rozsudku v tejto časti aj podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

S poukazom na prokurátorom uplatnené dôvody podaného odvolania sa odvolací súd najskôr zaoberal námietkou prokurátora o nesprávnej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. pri ukladaní trestu obžalovanému C..

Odvolací súd považuje za potrebné dať za pravdu prokurátorovi, že podľa znenia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. uvedené ustanovenie obligatórne prikazuje súdu uložiť obžalovanému ochranné liečenie za splnenia ostatných zákonných podmienok. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd si uvedomoval túto povinnosť, pričom neuloženie ochranného liečenia odôvodnil iracionalitou súčasného výkonu dvoch rovnakých, súdmi uložených ochranných liečení. I keď podľa názoru odvolacieho súdu takýto prístup okresného súdu k uvedenej otázke možno považovať z hľadiska účelu ochranných opatrení za racionálny, podľa právneho názoru odvolacieho súdu priama aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. nedáva súdu inú možnosť, než splniť príkaz zákonodarcu, udelený v tomto ustanovení, a teda „zároveň uložiť ochranné liečenie“. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti je odvolanie prokurátora dôvodné. Preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. zrušil výroky napadnutého rozsudku o uloženom treste a uloženom zákaze obžalovanému C..

Vzhľadom na to, že okresný súd správne zistil skutočnosti významné pre ukládanie trestu obžalovanému C., odvolací súd dospel k záveru, podľa ktorého podľa § 322 ods. 3 Tr. por. môže sám rozhodnúť na podklade okresným súdom správne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd považoval za správne závery okresného súdu, podľa ktorých vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy by použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby odňatia slobody 5 rokov až 10 rokov bolo neprimerane prísne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že u obžalovaného ide o osobu duševne zaostalú. Aj podľa názoru odvolacieho súdu táto okolnosť, komplikovaná kombináciou s alkoholovou opojenosťou, pri absencii aktívnej obrany poškodenej znižuje závažnosť činu oproti všeobecnej základnej závažnosti činu, predpokladanej zákonodarcom v znení ustanovenia § 200 ods. 1 Tr. zák. Nie zanedbateľnou okolnosťou v prospech obžalovaného v tomto prípade je podľa názoru odvolacieho súdu aj to, že podľa výsledkov vykonaného dokazovania poškodená ostala v spoločnosti obžalovaných po čine aj po tom, čo sa o tomto čine dozvedela z fotografií v mobilnom telefóne.

Vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo správnych zistení okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, o ktoré oprel výroky o uloženom treste obžalovanému C., odvolací súd dospel k záveru, že u tohto obžalovaného sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. v miere, ako o tom odvolací súd rozhodol v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o prokurátorom namietanú neprimeranú miernosť trestu uloženého obžalovanému T., odvolací súd sa nestotožnil s dôvodnosťou tejto námietky prokurátora. Podľa názoru odvolacieho súdu skutkové zistenia okresného súdu rozhodné pre posúdenie primeranosti trestu v prípade aj tohto obžalovaného majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Nad rámec správnych úvah okresného súdu aj v prípade tohto obžalovaného z hľadiska závažnosti činu nemôže zostať tiež bez povšimnutia už vyššie uvedená okolnosť, teda že poškodená ostala v spoločnosti obžalovaných aj po tom, čo sa o tomto čine dozvedela z fotografií v mobilnom telefóne mala vidieť fotografie o čine. Výpoveď svedka D. svedčí o tom, že po čine mali obžalovaný T. a poškodená spolu odísť z domu, kde sa čin stal, do krčmy (zhodne s výpoveďou obžalovaného). Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého by trest uložený obžalovanému T. mal vykazovať znaky neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by však odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu prokurátorom nevytýkaných väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.